

IETEIKUMI

PADOME

PADOMES IETEIKUMS

(2007. gada 6. decembris)

attiecībā uz Policijas un drošības iestāžu rokasgrāmatu par sadarbību lielu starptautiska mēroga pasākumu laikā

(2007/C 314/02)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Starptautisku pasākumu, piemēram, Eiropadomes sanāksmju, drošības rokasgrāmatu policijas iestādēm un dienestiem un Dalībvalstu sadarbības rokasgrāmatu, lai izvairītos no terora aktiem Olimpisko spēļu un citu līdzīgu sporta pasākumu laikā;

tā kā:

- 1) Eiropas Savienības mērķis ir, *inter alia*, brīvības, drošības un tiesiskuma telpā sniegt pilsoņiem augstu drošuma līmeni, izvēršot dalībvalstu kopēju rīcību policijas sadarbības jomā.
- 2) Dalībvalstīs bieži notiek lieli starptautiska mēroga pasākumi.
- 3) Dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm, kas ir iesaistītas liela starptautiska mēroga pasākuma rīkošanā, jānodrošina pasākuma drošība, ņemot vērā gan sabiedriskās kārtības, gan terorisma apkarošanas aspektu. Atkarībā no pasākuma veida (politisks, sporta, sabiedrisks, kultūras vai cita veida pasākums) viens aspekts var būt svarīgāks par otru, un to var risināt citas iestādes, taču jāņem vērā abi minētie aspekti.
- 4) Ir būtiski, lai kompetentām iestādēm būtu iespēja izmantot praktisku instrumentu, kurā sniegtas norādes

un ierosmes, pamatojoties uz pieredzi un paraugpraksi, kas gūta no iepriekšējiem pasākumiem.

- 5) Rokasgrāmata vajadzības gadījumā būtu jāpārskata un jāatjaunina saskaņā ar turpmāk gūtu pieredzi un paraugprakses turpmāko attīstību,

AR ŠO IESAKA DALĪBVALSTĪM:

- 1) pastiprināt sadarbību, jo īpaši praktisku sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu drošību lielu starptautiska mēroga pasākumu laikā, kurus rīko Eiropas Savienības dalībvalstīs;
- 2) šajā sakarā nodrošināt, ka attiecīgām kompetentajām iestādēm dara pieejamu pielikumā pievienoto Policijas un drošības iestāžu rokasgrāmatu par sadarbību lielu starptautiska mēroga pasākumu laikā.

Briselē, 2007. gada 6. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
Alberto COSTA

PIELIKUMS

POLICIJAS UN DROŠĪBAS IESTĀŽU ROKASGRĀMATA PAR SADARBĪBU LIELU STARPTAUTISKA MĒROGA PASĀKUMU LAIKĀ

- I. IEVADS
 - I.1. **Mērķis**
 - I.2. **Pamatprincipi**
 - II. INFORMĀCIJAS PĀRVALDE
 - II.1. **Kontaktpunkti**
 - II.1.1. Pastāvīgie kontaktpunkti
 - II.1.2. Pasākumiem paredzēti kontaktpunkti
 - II.2. **Informācijas apmaiņa**
 - II.3. **Draudu novērtējums un risku analīze**
 - III. PASĀKUMU PĀRVALDE
 - III.1. **Rīkotājdalībvalsts iesaistīto iestāžu un dienestu pienākumi**
 - III.2. **Sabiedriskās kārtības un drošības uzturēšana**
 - III.2.1. Sabiedriskā kārtība un drošība
 - III.2.2. Noziedzīgu nodarījumu apkarošana
 - III.2.3. Terorisma draudi
 - III.3. **OPERATĪVĀ SADARBĪBA AR CITĀM DALĪBVALSTĪM**
 - III.3.1. Pārrobežu sadarbība
 - III.3.2. Operatīvs atbalsts
 - III.3.3. Sadarbības koordinatori
 - III.3.4. Novērotāji
 - III.3.5. Finanšu nosacījumi un iekārtas
 - III.3.6. Sakaru plāns
 - III.4. **Plašsaziņas līdzekļu stratēģija**
 - III.5. **Norādījumi, apmācība un mācības**
 - IV. IZVĒRTĒJUMS
 - IV.1. **Pasākumu izvērtējums**
 - IV.2. **Stratēģijas izvērtējums**
- A PIELIKUMS Standarta veidlapa, lai pieprasītu sadarbības koordinatorus vai amatpersonas cita veida operatīvajam atbalstam
- B PIELIKUMS Riska analīze par iespējamiem demonstrantiem un citiem grupējumiem
- C PIELIKUMS Standarta veidlapa informācijas apmaiņai par personām, kas rada terorisma draudus
- D PIELIKUMS Standarta veidlapa informācijas apmaiņai par grupām, kas rada terorisma draudus
- E PIELIKUMS Atsauces dokumenti
- F PIELIKUMS Pastāvīgie kontaktpunkti, kas saistīti ar sabiedrisko drošību

I. IEVADS

I.1. Mērķis

Šīs rokasgrāmatas mērķis ir būt par praktisku instrumentu, lai sniegtu norādes un ierosmes Eiropas tiesībsardzības iestādēm, kuras uzņemas atbildību par drošību lielu starptautiska mēroga pasākumu laikā (piemēram, Olimpisko spēļu un citu lielu sporta pasākumu (¹), kā arī lielu politisku sanāksmju, piemēram, G8 sammita laikā). Tālab šajā rokasgrāmatā izklāstītie principi būtu jāpiemēro vienīgi tad, kad tas ir vajadzīgi un lietderīgi, un tas būtu jāveic pilnīgā saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tiem arī nebūtu jāskar noteikumi, kas izklāstīti divpusējos nolīgumos vai saprašanās memorandos.

Šī rokasgrāmata ir papildināms dokuments, ko groza un pielāgo saskaņā ar turpmāko pieredzi un paraugprakses attīstību (skatīt IV.2. Stratēģijas izvērtējums).

Šajā rokasgrāmatas redakcijā iekļauta Starptautisku pasākumu, piemēram, Eiropadomes sanāksmju, drošības rokasgrāmatu policijas iestādēm un dienestiem un Dalībvalstu sadarbības rokasgrāmata, lai izvairītos no terora aktiem Olimpisko spēļu un citu līdzīgu sporta pasākumu laikā. Tiesībsardzības iestādēm, kas piedalās lielos starptautiskos pasākumos, jānodrošina pasākuma drošība, ņemot vērā gan sabiedriskās kārtības, gan terorisma apkarošanas aspektu. Atkarībā no pasākuma veida (politisks, sporta, sabiedriska, kultūras vai cita veida pasākums) viens aspekts var būt svarīgāks par otru, un to var risināt citas iestādes, taču jāņem vērā abi minētie aspekti.

I.2. Pamatprincipi

Likumības un kārtības uzturēšanas pamatā būtu jābūt likumības, proporcionalitātes un mērenības principam, dodot priekšroku neuzbāzīgākai pieejai. Ja iespējams, būtu jāizvēlas sašaurināta policijas pieeja, kā pamatā ir dialogs, pārrunāta sabiedriskās telpas pārvaldība un partnerība.

Dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm, kas atbild par drošību lielu starptautiska mēroga notikumu laikā, jo īpaši politisku pasākumu laikā, jācenšas nodrošināt, ka saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju pilnībā ievēro cilvēktiesības, jo īpaši tiesības brīvi paust viedokli un miermīlīgi pulcēties. Pēc iespējas lielākā mērā būtu jānovērš traucējumi, ko rada personas vai grupas, kuru mērķos vai rīcībā ietverta vardarbība vai citādas noziedzīgas darbības.

Lai gan par drošību galvenokārt atbild dalībvalsts, kura rīko pasākumu, tomēr, ņemot vērā to, ka pasākums ir starptautisks, pārējo dalībvalstu un Eiropas Savienības (ES) kompetento iestāžu pienākums ir atbalstīt un palīdzēt gādāt par drošību.

II. INFORMĀCIJAS PĀRVALDĪBA

II.1. Kontaktpunkti

II.1.1. Pastāvīgie kontaktpunkti

Saskaņā ar Padomes Vienoto rīcību 97/339/TI (1997. gada 26. maijs) par sadarbību sabiedriskās kārtības un drošības jomā (²) katrai dalībvalstij jāizveido vismaz viens pastāvīgs kontaktpunkts.

Kontaktinformācija un cita attiecīga informācija par pastāvīgiem kontaktpunktiem būtu jānodod Padomes Ģenerālsekretariātam (attiecībā uz PĢS adresi skatīt D pielikumu), lai to varētu izplatīt dalībvalstīm. Tādā pašā veidā būtu jāziņo arī par jebkurām būtiskām izmaiņām attiecībā uz dalībvalstu pastāvīgiem kontaktpunktiem.

Ikvienam kontaktpunktam būtu jāatbilst šādām prasībām:

- jābūt pieejamam visu diennakti (ciktāl tas vajadzīgs pirms un pēc pasākuma, kā arī tā laikā),
- tajā jābūt personālam, kas pietiekami labi pārvalda vismaz vienu citu ES iestāžu valodu,
- tajā jābūt tādām sakaru līnijām un informācijas struktūrai, kas darbojas pastāvīgi, tostarp tālrunim, faksam un e-pastam, vajadzības gadījumā šifrējot, kā arī piekļuvei internetam,
- tajā jābūt pietiekamai iespējai informācijas apmaiņas nolūkā veikt tulkojumus.

(¹) Ieteikumi policijas starptautiskai sadarbībai saistībā ar starptautiska mēroga futbola sacensībām ir izklāstīti atsevišķā rokasgrāmatā: Padomes Rezolūcija par atjauninātu rokasgrāmatu, kurā ietverti ieteikumi policijas starptautiskai sadarbībai un pasākumiem, kas paredzēti vardarbības un nekārtību novēršanai un apkarošanai sakarā ar starptautiska mēroga futbola sacensībām, kurās iesaistīta vismaz viena dalībvalsts (OV C 322, 29.12.2006., 1. lpp.)

(²) OV L 147, 5.6.1997., 1. lpp.

II.1.2. Pasākumiem paredzēti kontaktpunkti

Attiecībā uz visiem lieliem starptautiska mēroga pasākumiem ikvienai dalībvalstij būtu jāizveido viens vai vairāki pasākumiem paredzēti kontaktpunkti. Atkarībā no valsts tiesību aktiem vai struktūrām šie kontaktpunkti var būt pastāvīgie kontaktpunkti. Ikvienam pasākumiem paredzētam kontaktpunktam būtu jāatbilst iepriekšminētajiem standartiem.

Rīkotāja dalībvalsts sīkāk informē citu dalībvalstu pastāvīgos kontaktpunktus (skatīt F pielikumu) par pasākumiem paredzēto(-iem) kontaktpunktu(-iem). Pēc tam visas dalībvalstis informē rīkotāju dalībvalsti par savu(-iem) konkrētam pasākumam paredzēto(-iem) kontaktpunktu(-iem).

Pasākumiem paredzēta(-u) kontaktpunkta(-u) uzdevumi varētu ietvert:

- sekmēt informācijas vākšanu un analīzi gan valsts mērogā, gan no citām dalībvalstīm, trešām valstīm, attiecīgām ES struktūrām un citiem informācijas avotiem,
- sekmēt kvalitātes kontroli, kas saistīta ar formu un saturu,
- sekmēt uzticamu un efektīvu sakaru līniju, vislabāk — drošu sakaru līniju, izveidi ar visiem nozīmīgiem dalībniekiem gan valsts, gan starptautiskā mērogā,
- sekmēt informācijas apmaiņu, izmantojot pastāvošās drošās sakaru līnijas,
- sekmēt informācijas apmaiņu, sadarbojoties ar citām dalībvalstīm, trešām valstīm, attiecīgām ES struktūrām un citām starptautiskām iestādēm,
- sekmēt apstrādātās informācijas izplatīšanu attiecīgiem drošības dienestiem, policijas iestādēm un citiem dienestiem, kā arī atbilstīgajiem rīkotājvalsts dienestiem, un — vajadzības gadījumā — citu dalībvalstu un attiecīgu ES struktūru iestādēm un dienestiem,
- sekmēt to, lai rīkotājai dalībvalstij sniegtu draudu novērtējumu un risku analīzi par iespējamām demonstrācijām un citiem grupējumiem,
- sekmēt pasākuma novērošanu, izvērtēšanu un turpmākos pasākumus pēc tā.

II.2. Informācijas apmaiņa

Dalībvalstij būtu bez kavēšanās atbilstīgi citai dalībvalstij jāpārsūta informācija, ko tās valsts iestāde uzskata par būtisku citā dalībvalstī rīkota pasākuma drošībai. Pārsūtot informāciju, dalībvalstīm būtu jāapzinās savas saistības attiecībā uz informācijas konfidencialitāti.

Informācijas apmaiņa būtu jāveic, izmantojot pastāvošus sakaru kanālus un struktūras. Informācijas, tostarp personas datu, apmaiņa būtu jāveic, stingri ievērojot katrā gadījumā piemērojamu valsts un starptautisku tiesību aktu un līgumu noteikumus⁽¹⁾.

Tā būtu jāsekmē iesaistīto dalībvalstu kontaktpunktiem.

Ievāktā informācija pēc apstrādes būtu jāizplata attiecīgām iestādēm un dienestiem. Dažādu dalībvalstu kontaktpunkti var koordinēt un veidot sakarus starp dalībvalstu drošības birojiem, policijas iestādēm un dienestiem.

Rīkotājas dalībvalsts kontaktpunktam(-iem) būtu jāsekmē, lai kopā ar citām dalībvalstīm, trešām valstīm un attiecīgām ES struktūrām un citām starptautiskām organizācijām vāktu un analizētu attiecīgu informāciju, kā arī veiktu tās apmaiņu. Informācijā varētu, *inter alia*, ietvert:

- informāciju un izlūkdatus, kas iegūti pirms pasākuma un varētu ietekmēt pasākuma gaitu vai vispārēju likumības un kārtības, un drošības uzturēšanu;
- personas, kas iesaistītas teroristu organizācijās, teroristu darbībās vai citās lielās noziedzīgās darbībās, kuras varētu būt netieši saistītas ar terorismu;

⁽¹⁾ 46. pants Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1995. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (Šengenas Konvencija) (OV L 239, 22. 9.2000., 19. lpp.) un 26. pants Konvencijā starp Beļģijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Nīderlandes Karalisti un Austrijas Republiku par pārrobežu sadarbības stiprināšanu, jo īpaši lai apkarotu terorismu, pārrobežu noziedzību un nelegālu migrāciju (Prīmes līgums).

- pret amatpersonām (valstu un valdību vadītājiem, parlamenta deputātiem, citām īpaši svarīgām personām), sportistiem, apmeklētājiem/skatītājiem un norises vietām vērstu draudu līmeni. Papildus rīkotājai dalībvalstij, kura uzņemas galveno atbildību, pārējām dalībvalstīm atsevišķi būtu jāsniedz informācija par šādām personām;
- citu informāciju par ES dalībvalstu vai trešo valstu mērķiem un interesēm rīkotājvalstī, lai veiktu to labāku aizsardzību;
- informāciju un izlūkdatus par iespējamiem demonstrantiem un citiem grupējumiem;
- pasākuma laikā iegūtu vai pieprasītu informāciju par personām, kuras tur aizdomās par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, tostarp šo personu vārdu, dzimšanas datumu, dzīvesvietu, līdzšinējās darbības, apcietināšanas apstākļus un/vai precīzu izdarītā noziedzīgā nodarījuma aprakstu;
- informāciju par attiecīgiem tiesību aktiem un policijas tiesībsardzības politiku (citās dalībvalstīs un trešās valstīs);
- ziņojumus par atgadījumiem un izvērtējuma ziņojumus, kā arī komentārus par tiem.

II.3. Draudu novērtējums un risku analīze

No drošības viedokļa būtisks ir piemērots un savlaicīgs ar starptautisko pasākumu saistīto draudu novērtējums (saistībā ar terorismu, sabiedrisko kārtību, organizēto noziedzību un citiem draudiem). Papildus konkrētam attiecīgo draudu novērtējumam būtu jāveic analīze, kurā ietver ar drošību saistītas informācijas vākšanu, izvērtēšanu un izplatīšanu attiecībā uz konkrētu situāciju.

Papildus izlūkdatiem, kas pieejami rīkotājai dalībvalstij, analīzes pamatā ir citu dalībvalstu sniegtā informācija un izvērtējumi. Pēc iespējas agrākā posmā pirms starptautiska pasākuma ikvienam kontaktpunktam būtu jāsniedz pastāvīgu draudu novērtējums rīkotājas dalībvalsts kontaktpunktam, piemēram, par personām vai grupām, kas, iespējams, dosies uz pasākumu un kas varētu radīt draudus sabiedriskās kārtības un/vai drošības uzturēšanai (piemēram, jau zināmi iespējami demonstranti un citi grupējumi). Novērtējums būtu jāpārsūta rīkotājai dalībvalstij, kā arī citām iesaistītām valstīm t.i. tranzīvalstīm vai kaimiņvalstīm.

Šo analīzi var izstrādāt saskaņā ar B, C un D pielikumā izklāstīto pamatanalīzi. Rīkotājvalsts būtu attiecīgi jāinformē, ja šāda informācija nav pieejama. Dalībvalstīm tā pēc iespējas ātrāk ar piemērotiem līdzekļiem būtu jānosūta rīkotājai valstij, lietojot pastāvošās drošās sakaru līnijas.

Saskaņā ar savām pilnvarām un Konvenciju par Eiropas Policijas biroja izveidi (Eiropola Konvencija) ⁽¹⁾ Eiropols var sniegt attiecīgu informāciju un analīzes, kā arī, pamatojoties uz dalībvalstu ieguldījumu, izstrādāt vispārējus draudu novērtējumus. Šai informācijai būtu jābūt pieejamai pēc iespējas agrākā posmā. Rīkotāju dalībvalsti var attiecīgi informēt, ja šāda informācija nav pieejama.

Piemērotu, vajadzīgu un atbilstīgu drošības līdzekļu izvēles pamatā būtu jābūt draudu novērtējumam, kurā ietverts iespējamais apdraudējums un risku analīze.

Šā iemesla dēļ atbildīgajai rīkotājvalstij, ko vajadzības gadījumā atbalsta citas dalībvalstis un ES kompetentās iestādes, vēlākais, sešus mēnešus pirms attiecīgā pasākuma būtu jāizveido atjaunināts draudu novērtējums un risku analīze. Pasākumam tuvojoties, informācija būtu regulāri jāatjaunina. Pēdējo trīs mēnešu laikā pirms pasākuma analīze būtu jāpārsūta katru mēnesi un vajadzības gadījumā katru nedēļu pirms pasākuma. Iesaistītajām dalībvalstīm un struktūrām būtu jādalās ar šādiem novērtējumiem un analīzēm.

Pasākuma laikā katru dienu būtu jāizdod ziņojumi par situāciju. Minētajiem ziņojumiem vajadzētu būt balstītiem uz rīkotājvalsts, citu dalībvalstu un ES kompetento iestāžu sniegto informāciju. Iespējamā apdraudējuma līmeņa novērtējums būtu jāpamato, ņemot vērā jaunāko informāciju, ko iegūst, apmeklējot policiju vai pasākumam paredzētos kontaktpunktus. Informācijai būtu jābūt pēc iespējas plašākai, pamatojoties uz pieejamo informāciju.

III. PASĀKUMU PĀRVALDĪBA

III.1. Rīkotājdalībvalsts iesaistīto iestāžu un dienestu pienākumi

Rīkotājas dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jāizstrādā vispārējs operatīvais plāns, kas būtu par pamatu turpmākajiem sīki izstrādātiem plāniem. Iesaistītās(-o) dalībvalsts(-u) kompetentām iestādēm būtu arī jāizveido plānu kopums, kurā būtu ietverts politikas līmenis (*stratēģisks*), kā arī vispārējais operatīvais līmenis (*operatīvs*) un faktiskais izvietošanas līmenis notikuma vietā (*taktisks*). Plānošanas procedūra būtu jāsāk pēc iespējas agrākā posmā.

(1) OVC 316, 27.11.1995., 2. lpp.

Rīkotājam dalībvalstij pirms pasākuma būtu jānodrošina, lai visu iesaistīto iestāžu un dienestu uzdevumi būtu skaidri noteikti un lai visām iesaistītām pusēm paziņotu par to attiecīgiem pienākumiem.

Rīkotāja dalībvalsts varētu izveidot vispārēju sistēmu, lai atspoguļotu visus iesaistītos procesus un būtiskākos dalībniekus (t.i. sanāksmes organizēšanu, drošības sniegšanu, kārtības un likumības uzturēšanu, tieslietu dienestus, sociālos un profilakses dienestus, veselības aprūpes pakalpojumus, sabiedrisko transportu un citus ar infrastruktūru saistītus jautājumus). Šis projekts varētu būt lietderīgs līdzeklis, lai iztēlotos plānošanas sistēmu, kā arī lai nodrošinātu, ka ietver visus vajadzīgos procesus.

Varētu izveidot koordinācijas projekta grupu, kurā būtu visu iesaistīto iestāžu un dienestu pārstāvji. Grupai regulāri būtu jāriko sanāksmes pirms paša pasākuma, tā laikā un pēc pasākuma, lai nodrošinātu, ka lēmumus pieņem saskaņoti. Grupas galvenajam uzdevumam būtu jābūt nodrošināt efektīvas sakaru līnijas starp iestādēm un dienestiem.

Atbildīgajām iestādēm un dienestiem būtu jānodrošina materiāli, tehniski resursi un cilvēkresursi, kas vajadzīgi, lai veiktu uzticētos uzdevumus, sniedzot vajadzīgo efektivitāti, kvalitāti un ātrumu. Rīkotājam dalībvalstīm ļoti noderīgs līdzeklis būtu datubāze par visiem pieejamiem resursiem un attiecīgiem kontaktpunktiem.

Rīkotāju dalībvalstu policijas iestādēm būtu jānodrošina, ka ar pasākuma praktisko rīkotāju veic visas vajadzīgās vienošanās un pasākumus saistībā ar policijas darbu. Rīkotājam ir galvenā atbildība par pasākumu, un atkarībā no pasākuma veida būtu jāizveido izpildāmo prasību saraksts. Pasākumi varētu, *inter alia*, ietvert:

- pasākuma norises vietas, kurās nebūtu jābūt sabiedriskās kārtības traucējumiem (sanāksmju telpas, viesnīcas);
- piekļuves kontroli un, iespējams, perimetra apsardzi un atbildību par katru no šīm jomām;
- drošības pasākumus, kas jāuzņemas rīkotājam, t.i. iekšēju video novērošanu;
- pilnīgu un regulāri atjauninātu informācijas apmaiņu par delegātiem un citiem pasākuma dalībniekiem (vārds, amats, uzturēšanās ilgums, izmitināšanas vieta, transports utt.);
- visus pasākumus saistībā ar īpaši svarīgām personām un viesnīcu drošību.

III.2. Sabiedriskās kārtības un drošības uzturēšana

III.2.1. Sabiedriskā kārtība un drošība

Ievērojot I.2. sadaļā minētos pamatprincipus, rīkotājas dalībvalsts kompetentām iestādēm būtu jāizveido skaidra vispārēja politika attiecībā uz policijas pieeju starptautisku notikumu laikā. Vispārējā politikā var iekļaut šādas politikas:

- policijas darbības raksturo miermīlīgu demonstrāciju aizsardzības nodrošināšana,
- policijai ar dialoga un ticama gatavības stāvokļa palīdzību būtu jāpatur iniciatīva, tādējādi ierobežojot vai novēršot nekārtības vai lielākus traucējumus,
- policijai pēc saviem ieskatiem vajadzības gadījumā būtu jādemonstrē zems policijas klātbūtnes līmenis un augsta iecietība saistībā ar miermīlīgu pulcēšanos un demonstrācijām,
- apcietinājumi būtu jāveic, lai saskaņā ar valsts tiesību aktiem sāktu kriminālvajāšanu vai veiktu īslaicīgu aizturēšanu utt.,
- policijas pūliņi kopumā būtu jākoncentrē uz grupējumiem, kas plāno vai izrāda vēlmi kūtīt uz nekārtībām,
- visās attiecīgās jomās, piemēram, saistībā ar robežām, būtu jāveicina sadarbība ar citām dalībvalstīm, trešām valstīm, ES struktūrām un starptautiskām organizācijām.

Dalībvalstij, kas savā teritorijā rīko vairāk nekā vienu pasākumu, būtu jānodrošina, ka policijas tiesībaizsardzības politika attiecībā uz vairākiem pasākumiem ir cik vien iespējams saskaņota. Ja tas ir lietderīgi, politiku var saskaņot arī ar citām dalībvalstīm.

Rīkotājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm agrīnā posmā būtu jābūt dialogam ar personām un grupām (tostarp aktīvistu grupām un demonstrantiem), vietējām iestādēm, attiecīgiem infrastruktūras dienestiem, vietējiem iedzīvotājiem un citiem nozīmīgiem dalībniekiem, lai nodrošinātu, ka pulcēšanos un likumīgas demonstrācijas veic miermīlīgi. Dialogs būtu jābalsta uz kopēju atbildību. To vajadzētu veikt agrīnā sagatavošanas stadijā un izmantot pirms un pēc pasākuma, kā arī tā laikā.

Konstruktīva un savstarpējas cieņas pilna tīkla izveide palīdzēs novērst iespējamās nekārtības, kā arī būt par starpniecības instrumentu problemātiskā situācijā.

Valsts līmenī būtu jāizveido dialoga veikšanas struktūras vai grupas un, sagatavojot un īstenojot uzdevumus, jāņem vērā dažādu dalībvalstu atšķirīgās kultūras ⁽¹⁾.

Būtu jāizveido saziņas kanāli starp kompetentajām iestādēm un dažādām organizācijām, pilsoniskām apvienībām un demonstrantu pārstāvjiem. Demonstrāciju rīkotājus un iesaistītās puses var informēt par:

- praktiskiem jautājumiem (piem., izmitināšanas vietu un apgādi),
- attiecīgiem tiesību aktiem saistībā ar demonstrācijām, runas brīvību, pilsonisku nepaklausību utt.,
- policijas tiesībsardzības politiku par jautājumiem, attiecībā uz kuriem ir izvēles tiesības, un norādījumiem attiecībā uz policijas spēka lietošanu,
- policijas un citu attiecīgu iestāžu kontaktpunktiem.

Minētās informācijas izplatīšana dažādās valodās ir pasākums, kas jāapsver (piem., izmantojot bukletus, interneta vietnes). Attiecīgajos kontaktpunktos var sniegt informāciju ārvalstu viesiem.

III.2.2. *Noziedzīgu nodarījumu risināšana*

Dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem un noteikto politiku vajadzētu censties nodrošināt sistemātisku kriminālizmeklēšanas procesu attiecībā uz nodarījumiem, kas veikti saistībā ar vardarbīgām demonstrācijām vai citiem traucējumiem lielu pasākumu laikā.

Par visiem noteiktiem noziedzīgiem nodarījumiem, attiecībā uz kuriem ir pierādāms krimināls saturs, pilnīgā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem rīkotājvalstij vai citas valsts kompetentām tiesu iestādēm būtu jāveic kriminālvajāšana. Ja rīkotājā dalībvalstī nevar veikt tūlītējus tiesībsardzības pasākumus, citām dalībvalstīm būtu jāpieliek visas pūles, lai saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ņemot vērā to rīcībā esošos pierādījumus, kā arī katra konkrētā gadījuma apstākļus, identificētu savus valstspiederīgos un veiktu to kriminālvajāšanu.

Rīkotājai dalībvalstij būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu pietiekamus resursus noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanai un apcietināšanai saistībā ar tiem, kā arī to, ka būtu pieejamas piemērotas telpas apcietinājumam un pirmstiesas aizturēšanai. Ir ieteicams paredzēt sliktāko gadījumu ar lielāku skaitu nodarījumu veicēju.

Tādējādi tiesībsardzības iestādēm būtu jābūt sagatavotām veikt lielāku darbu un tām ir jānodrošina attiecīgas jaudas, lai piemēram:

- ātri pieņemtu lēmumus par pirmstiesas aizturēšanu,
- ātri pieņemtu lēmumus par izmeklēšanas pasākumiem, attiecībā uz kuriem ir vajadzīgs tiesas nolēmums,
- izskatītu lielāku skaitu krimināllietu,
- atbildētu uz citu dalībvalstu juridiskās informācijas pieprasījumiem.

III.2.3. *Terorisma draudi*

Tā kā ES un dažas tās dalībvalstis ir starptautiskās politikas būtiskas dalībnieces, ES un tās dalībvalstis var kļūt par politiski vai reliģiski motivētu starptautisku teroristu uzbrukumu mērķiem. Lielos pasākumos ES un tās dalībvalstīm var uzbrukt ne tikai starptautiski teroristi, bet ir iespējami arī ES un tās dalībvalstīs izvietotu teroristu grupu un organizāciju uzbrukumi.

Šādu teroristu uzbrukumu mērķis varētu būt pats pasākums, īpaši svarīgas personas, ES politiķi, dalībvalstu delegācijas vai publika, kas piedalās pasākumā. Noziegumu izdarītāju redzējumā ir svarīga starptautisku plašsaziņas līdzekļu klātbūtne pasākumā, jo tā ļauj iepazīstināt ar grupas vai organizācijas ideoloģiju.

Lai novērstu teroristu uzbrukumus, būtiska ir informācija un izlūkdati par teroristu grupām un organizācijām, un tiem būtu jābūt pieejamiem jebkurā laikā. Tādēļ ir svarīgi, lai rīkotāja dalībvalsts un tās tiesībsardzības iestādes veiktu vispārēju un ar notikumu saistītu informācijas un izlūkdatu apmaiņu. Tiesībsardzības iestādēm būtu jānolemj, kuras teroristu grupas, organizācijas un personas varētu būt saistītas ar notikumu, un tām saskaņā ar pasākumu būtu jāpārbauda pašu datubāzes. Turklāt visām pārējām dalībvalstīm būtu patstāvīgi jāsniedz atbilstīga informācija saistībā ar šīm grupām, organizācijām un personām.

Atbilstīgu, vajadzīgu un piemērotu drošības pasākumu izvēles pamatā būtu jābūt draudu novērtējumam un risku analīzei.

(1) Elementi uzskaitīti darba apakšgrupas EUCPN JAI 82 2001. gada 27. novembra secinājumu 3. lappusē.

III.3. Operatīvā sadarbība ar citām dalībvalstīm

III.3.1. Pārrobežu sadarbība

Pārrobežu sadarbība būs vajadzīga, ja rīkotāja dalībvalsts un iesaistītās valstis īsteno elastīgu kopēju robežu režīmu, lai vairotu konkrētajai situācijai vai draudiem pielāgotus policijas pasākumus pierobežu apgabalos. Vajadzības gadījumā būtu jāveic kopīgas vai koordinētas preventīvas patrulēšanas un pārbaudes.

Dalībvalstīm, kuras piemēro attiecīgas Šengenas *acquis* daļas, Šengenas Robežu kodeksa 23. līdz 31. pants ⁽¹⁾ par robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie iekšējām robežām var būt noderīgs instruments, lai neļautu uz pasākuma vietu ceļot personām vai grupām, kas varētu radīt draudus sabiedriskās kārtības un/vai drošības uzturēšanai.

Tādēļ būtu jāsaņem vajadzīgie līdzekļi, lai ātri un efektīvi īstenotu iespējamus izraidīšanas pasākumus.

III.3.2. Operatīvais atbalsts

Lai saņemtu operatīvu atbalstu, rīkotāja dalībvalsts saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ⁽²⁾ var lūgt citas dalībvalsts policijas vai izlūkdienesta amatpersonu norīkošanu attiecībā uz konkrētu pasākumu. Detalizēts operatīvā atbalsta lūgums, kurā jānorāda lūguma pamatojums, būtu jāiesniedz pēc iespējas agrāk. Tādēļ standarta veidlapa ir pievienota A pielikumā.

Atkarībā no pieprasītā atbalsta veida norīkotajai(-ām) amatpersonai(-ām) vajadzētu būt zināšanām un pieredzei, kas vajadzīgas, lai veiktu viņiem uzticētos uzdevumus.

Jebkāda veida operatīvais atbalsts, ko sniedz ārvalstu amatpersonas, būtu jāiekļauj rīkotājvalsts kompetento iestāžu operatīvajos plānos. Ārvalstu amatpersonas attiecīgi

- cik vien iespējams, būtu jāiekļauj operatīvās informācijas struktūrā,
- vienā no viņu darba valodām būtu jāinformē par operatīvajiem plāniem un attiecīgajiem pasākumiem, tostarp par norādījumiem attiecībā uz spēka izmantošanu u.c.,
- tām būtu jānodrošina iespēja pirms pasākuma iepazīties ar norises vietu un izvietotiem policijas spēkiem u.c.,
- būtu jāpiedalās visās attiecīgajās informatīvās sanāksmēs (proti, tādās, kas attiecas uz viņu uzdevumu un ja šīs sanāksmes notiek valodā, kuru viņi saprot), un
- vajadzības gadījumā būtu aktīvi jāiesaista policijas spēku izvēlēšanā uz vietas.

Rīkotājvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par ārvalstu amatpersonu fizisko drošību. Ārvalstu amatpersonām ir jārūpējas par to, lai viņu veiktās darbības neizraisītu nevajadzīgus konfliktus, bīstamas situācijas vai nepamatotu apdraudējumu.

Ja ārvalstu amatpersonas tiek iesaistītas spēku izvēlēšanā uz vietas, viņām vienmēr būtu jāgriežas pie rīkotājvalsts kompetento iestāžu darbiniekiem un parasti vajadzētu būt viņu uzraudzībā; šādiem darbiniekiem jābūt attiecīgi informētiem par operatīvo plānu, un jāprot sazināties valodā, kuru saprot ārvalstu amatpersonas. Sakaru līnijām starp ārvalstu amatpersonām, rīkotājvalsts kontaktpunktiem, izvērsto policijas spēku vadību un citiem nozīmīgiem dalībniekiem pasākuma laikā un — vajadzīgajā apmērā — arī pirms un pēc pasākuma būtu jābūt efektīvām un jādarbojas netraucēti.

III.3.3. Sadarbības koordinatori ⁽³⁾

Pēc rīkotājas dalībvalsts lūguma visas dalībvalstis vai ES/citas kompetentas organizācijas attiecīgā gadījumā var iecelt sadarbības koordinatorus. Lūgums norīkot sadarbības koordinatorus būtu jāiesniedz pēc iespējas agrāk un ne vēlāk kā sešas nedēļas pirms pasākuma. Tādēļ standarta veidlapa ir pievienota A pielikumā.

Ieinteresētās dalībvalstis var prasīt ielūgumu, lai uz rīkotāju dalībvalsti nosūtītu sadarbības koordinatoru.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Tostarp Prīmes līguma 26. pantu.

⁽³⁾ TI Padomes 2001. gada 13. jūlija secinājumi par drošību Eiropadomes sanāksmēs un citos līdzīgos pasākumos (10916/01 JAI 82, II punkts, 1c) apakšpunkts).

Sadarbības koordinātoru apmaiņu var veikt saskaņā ar divpusējiem pasākumiem, par kuriem vienojusies rīkotāja dalībvalsts un cita iesaistītā dalībvalsts.

Sadarbības koordinātoru būtu jānorīko ne vēlāk kā divas nedēļas pirms pasākuma, un šajā brīdī sadarbībai vajadzētu sākties. Ciešā sadarbībā ar citām dalībvalstīm rīkotājai dalībvalstij būtu jāņem par sadarbības koordinātoru norīkošanu un uzdevumiem, izmantojot attiecīgos kontaktpunktus.

Sadarbības koordinātoru saskaņā ar viņu prasmēm var norīkot uz (jebkuru) rīkotājās dalībvalsts kontaktpunktu, kur viņš veiktu saziņu ar piederības valsti; šajā gadījumā rīkotājai dalībvalstij būtu jānodrošina vajadzīgie sakaru līdzekļi.

Sadarbības koordinātoriem būtu jāveic padomdevēju un palīgu pienākumi. Ārvalstu sadarbības koordinātoriem būtu jābūt neapbruņotiem, un viņiem rīkotājvalstī nevajadzētu būt nekādām oficiālām policijas pilnvarām⁽¹⁾. Atkarībā no konkrētā uzdevuma sadarbības koordinātoriem būtu jābūt attiecīgai pieredzei kārtības un likumības uzturēšanā vai terorisma apkarošanas jomā, un jo īpaši viņiem būtu jābūt:

- ļoti labām zināšanām par savas valsts organizāciju un iestādēm;
- pieredzei sabiedriskās kārtības un likumības uzturēšanā nozīmīgos pasākumos;
- piekļuvei jebkādiem noderīgiem policijas vai citiem atbilstīgiem informācijas avotiem piederības valstī, tostarp informācijai par ekstrēmistu grupējumiem vai citiem attiecīgiem grupējumiem;
- spējām valsts līmenī organizēt darbu izlūkošanas jomā pirms pasākuma un tā norises laikā, kā arī analizēt attiecīgo informāciju;
- labām praktiskām zināšanām valodā(-s), ko kā darba valodu(-as) izvēlējusies rīkotāja dalībvalsts.

Sadarbības koordinātoriem pēc ierašanās nekavējoties būtu jāpiesakās attiecīgajā kontaktpunktā, lai noskaidrotu paredzētos uzdevumus un pilnvaras. Rīkotāja dalībvalsts organizē šo akreditācijas procesu.

III.3.4. *Novērotāji*

Dalībvalstis ar rīkotājās dalībvalsts piekrišanu var norīkot novērotājus, lai uzkrātu tādu pieredzi par drošību un likumības un kārtības uzturēšanu starptautiskos pasākumos, ko tās varētu izmantot turpmākos pasākumos savās valstīs. Ja tiek lūgts, novērotājs var sniegt ieguldījumu izvērtējumā, ko veic rīkotāja dalībvalsts.

Tiktāl, ciktāl iespējams, novērotājiem būtu jāļauj piedalīties plānošanas, informatīvās un koordinācijas sanāksmēs, operatīvā izvēršanā un citās darbībās, lai viņi no vizītes iegūtu pēc iespējas vairāk. Novērotājiem tūlīt pēc ierašanās būtu jāpiesakās tiem paredzētajā kontaktpunktā. Rīkotāja dalībvalsts organizē akreditācijas procesu.

III.3.5. *Finanšu nosacījumi un iekārtas*

Ielūgtās ārvalstu amatpersonas apmešanās un iztikas līdzekļu izmaksas parasti būtu jāsedz rīkotājai dalībvalstij. Ceļa izmaksas parasti sedz piederības valsts.

Visas izmaksas, kas attiecas uz novērotājiem, kurus norīko uz rīkotāju dalībvalsti, būtu jāsedz nosūtītājvalstij. Ja iespējams, rīkotāja dalībvalsts varētu novērotājiem nodrošināt vajadzīgos sakaru līdzekļus un citas iekārtas.

Rīkotāja dalībvalsts ar citām dalībvalstīm var vienoties par atbalstu — ja iespējams, panākot divpusēju/daudzpusēju vienošanos — attiecībā uz pagaidu nodrošināšanu ar iekārtām vai citiem resursiem.

III.3.6. *Sakaru plāns*

Izmantojot sīku sakaru plānu, būtu jānodrošina piemērota informācijas plūsma starp policijas iestādēm un citiem dienestiem. Visām rīkotājās dalībvalsts iesaistītajām pusēm būtu jāizstrādā kopīga sakaru stratēģija, lai izvairītos no informācijas dublēšanās un nepilnīgas informācijas izplatīšanas.

Lai izvairītos no zināšanu (piem., valodas) trūkuma sakaru plānā būtu jāiekļauj sadarbības koordinātori vai citi darbinieki.

Sakaru plānā būtu jāiekļauj arī citi spēki (piem., ugunsdzēsēju komandas, glābšanas dienesti).

(1) Vienotās rīcības 97/339/TI 2. pants.

III.4. Plašsaziņas līdzekļu stratēģija

Lai nodrošinātu precīzu un aktuālu plašsaziņas līdzekļu sniegtu informāciju par starptautiskiem pasākumiem, iepriekš būtu jāizstrādā stratēģija attiecībā ar plašsaziņas līdzekļiem, un to piemēro pirms un pēc pasākuma, kā arī pasākuma laikā.

Plašsaziņas līdzekļiem būtu jāpiešķir lielākā iespējamā informācijas sniegšanas brīvība, tādējādi saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju ievērojot tiesības brīvi paust viedokli. Plašsaziņas līdzekļu stratēģijā būtu jāparedz atklātība un pārskatāmība.

Lai nodrošinātu koordinētu informācijas sniegšanu, attiecībā uz plašsaziņas līdzekļiem ir ieteicams noteikt tikai vienu kontaktpunktu. Ļoti laicīgi pirms pasākuma rīkotājai dalībvalstij būtu jāizstrādā vispārēja plašsaziņas līdzekļu stratēģija, ar kuru, *inter alia*, iekļauj:

- tādu plašsaziņas līdzekļu kontaktpunktu izraudzīšanos, kuri nodrošinās plašsaziņas līdzekļu un attiecīgo pārstāvju tiešus kontaktus;
- katra pārstāvja kompetences jomas noteikšanu; un
- informāciju sabiedrībai par pasākumiem, ko policija veiks traucējumu gadījumā.

III.5. Norādījumi, apmācība un mācības

Eiropas norādījumu, apmācības un mācību (*ITE*) programmas pamatā ir starptautiskas stratēģiskas vienošanās un kopīgi izstrādātas procedūras un darba metodes. Piedaloties *ITE* darbībās, amatpersonas, grupas, organizācijas un valstis var sagatavoties tādiem pasākumiem kā tiem, kas aprakstīti šajā rokasgrāmatā ⁽¹⁾.

Šajā rokasgrāmatā noteiktajos lielajos pasākumos ir ietverti starptautiski un pārrobežu aspekti un tajos vajadzīga:

- informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm par pasākumu (informācijas pārvaldība);
- zināšanas par policijas organizēšanu rīkotājā dalībvalstī;
- pieredzes gūšana attiecībā uz lieliem pasākumiem un šādi gūtas informācijas apmaiņa; semināri par gūtajām mācībām un konkrētu gadījumu izpēti.

Minētos aspektus var izmantot kā ieguldījumu, lai šo rokasgrāmatu turpinātu atjaunināt un uzlabot.

Eiropas Policijas koledžai (*CEPOL*) ir nozīme *ITE* plānošanā, izstrādē un izmantošanā. *ITE* darbības pēc iespējas būtu jāietver esošajos *CEPOL* procesos un produktos.

IV. IZVĒRTĒJUMS

IV.1. Ar pasākumu saistīts izvērtējums

Rīkotājai dalībvalstij būtu jāierosina veikt izvērtējumu par drošības darbībām, kas veiktas attiecīgā pasākuma laikā, un citiem atbilstīgiem faktoriem. Visus nozīmīgos darbiniekus vajadzētu aicināt piedalīties izvērtējuma sagatavošanā, kam būtu jābalstās uz pasākuma iepriekšējo plānošanu. Izvērtēšanas laikā rīkotāja dalībvalsts var izmantot citu dalībvalstu veiktus izvērtējumus, taču tas būtu iepriekš jānorunā.

Cik vien iespējams drīz pēc pasākuma beigām rīkotājai dalībvalstij būtu jāizveido izvērtējuma ziņojums. Ja ir notikuši kādi incidenti, izvērtējuma ziņojumā būtu jāiekļauj arī ziņojums par incidentiem.

Pēc pasākuma būtu jāorganizē pārskata sanāksme un jāizstrādā vispārējs izvērtējuma ziņojums par attiecīgiem drošības aspektiem. Ziņojumā būtu īpaši jāmin sabiedriskās kārtības traucējumi (vai arī fakts, ka tādu nebija), teroristu draudi un incidenti, noziedzīgi nodarījumi, iesaistītās grupas un gūtā mācība.

Ziņojumam un/vai gūtajai mācībai būt jāveido *ITE* procesa pamats (skatīt III.5.). *CEPOL* būtu jānodrošina *ITE* programmā gūtu starptautisku mācību īstenošana. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to īstenošanu valsts mērogā. *CEPOL* ziņojumu izplatīs valstu policijas akadēmijām.

Ar pasākumiem paredzēta(-u) kontaktpunkta(-u) palīdzību ziņojums būtu jānosūta attiecīgām ES struktūrām un citām iesaistītām vai ieinteresētām valstīm vai struktūrām, lai nodrošinātu to, ka gūtā pieredze vai ieteikumi būtu pieejami nākamajiem liela starptautiska mēroga pasākuma organizētājiem.

⁽¹⁾ Atbildība par *ITE* darbībām ir dalībvalstij, kurā rīko pasākumu. Tas nozīmē, ka pašas dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai nodrošinātu, ka *ITE* darbības efektīvi pārvalda, un tādēļ šajā rokasgrāmatā šajā sakarā nav sniegta papildu palīdzība vai norādes.

IV.2. Stratēģisks izvērtējums

Lai veiktu pieredzes un paraugprakses apmaiņu, vajadzības gadījumā atbilstīgai Padomes darba grupai būtu jāriko ekspertu sanāksme.

Dalībniekiem būtu jābūt augstāka līmeņa policijas amatpersonām, kuriem ir pieredze sabiedriskās kārtības uzturēšanā lielu starptautiska mēroga pasākumu laikā. Vienam no ekspertu sanāksmē apspriežamajiem tematiem būtu jābūt šīs rokasgrāmatas turpmākai izstrādei un pielāgošanai, ņemot vērā nesenos pasākumos gūto pieredzi.

A PIELIKUMS

STANDARTA VEIDLAPA, LAI PIEPRASĪTU SADARBĪBAS KOORDINATORUS VAI AMATPERSONAS CITA VEIDA OPERATĪVAJAM ATBALSTAM

1. Pieprasītā atbalsta veids (sadarbības koordinators, īpašais uzraudzītājs, starpnieks vai cits)
 2. Pasākums(-i)
 3. Laikposms
 4. Vieta
 5. Uzdevumu apraksts (pēc iespējas sīkāk)
 6. Valodu zināšanas (pasākuma darba valodas)
 7. Citas īpašas iemaņas (informētība par konkrētām grupām, starpnieka pieredze u.c.)
 8. Uzdevumi, kas jāpagatavo pirms ierašanās:
 - sakari ar piederības valsti,
 - īpaša veida informācijas apkopošana,
 - citi uzdevumi.
 9. Sakaru līdzekļi (mobilie tālruņi, internets)
 10. Cita veida vajadzīgās iekārtas
 11. Lūdzu atbildēt līdz:
-

B PIELIKUMS

RISKA ANALĪZE PAR IESPĒJAMIEM DEMONSTRANTIEM UN CITIEM GRUPĒJUMIEM

1. Grupas nosaukums, kas ir pazīstama un droši vien rīkos demonstrācijas vai citādā veidā iespaidos pasākuma norisi
 2. Locekļu sastāvs un skaits
 3. Īpašas pazīmes (apģērbs, logotipi, karogi, lozungi vai citas ārējas pazīmes)
 4. Grupas veids (vardarbīga — vai iespējami traucējumi?)
 5. Demonstrāciju metodes un/vai aktīvistu metodes
 6. Grupas iekšējā organizācija un darbība:
 - vadība,
 - sakaru līdzekļi,
 - cita informācija attiecībā uz struktūru.
 7. Saiknes ar citām grupām (valsts vai starptautiskām)
 8. Locekļi, kas agrāk ir bijuši iesaistīti atbilstīgos incidentos:
 - incidenta veids,
 - vieta (valsts),
 - individuāli vai grupā,
 - sodāmība saistībā ar iepriekšminēto saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
 9. Izturēšanās:
 - pret policijas dienestiem un darbībām,
 - pret vietējiem iedzīvotājiem,
 - ieroču lietošana,
 - alkohola vai narkotiku lietošana,
 - masku nēsāšana,
 - izturēšanās dažāda veida pasākumos.
 10. Saiknes ar un attieksme pret plašsaziņas līdzekļiem (plašsaziņas līdzekļu stratēģija, pārstāvji u.c.)
 11. Interneta vietnes, ziņojumu dēļi u.c.
 12. Brauciena maršruta izvēle
 13. Transportlīdzekļi
 14. Apmešanās vietas izvēle
 15. Uzturēšanās ilgums
 16. Informācija, ko sniedz sadarbības koordinatori no trešām valstīm, par iespējamiem demonstrantiem vai aktīvistiem no šīm valstīm
 17. Cita būtiska informācija
 18. Informācijas avoti un analīze par sniegtās informācijas pareizību un ticamību
-

C PIELIKUMS

STANDARTA VEIDLAPA INFORMĀCIJAS APMAIŅAI PAR PERSONĀM, KAS RADA TERORISMA DRAUDUS ⁽¹⁾

Valsts, kas sniedz informāciju

Pasākums

Pasākuma datums

Attiecīgās personas dati	Vārds	
	Uzvārds	
	Dzimšanas datums	
	Valstspiederība	
	Pases numurs	
	Sodāmības reģistrs	
	Vardarbības akti	
	Izmantotais transports	
	Organizācijas nosaukums/Atbalsta tīkls	
	Ārējās pazīmes: — Augums — Ķermeņa uzbūve — Acu krāsa — Rētas	
	Piezīmes	
	Citi	

FOTOGRĀFIJA

Pirkstu nospiedums

(1) Atgādinājums: šajā veidlapā iekļautā informācija ir konfidenciāla, un tā nebūtu jānodod trešām pusēm bez tās valsts piekrišanas, kas pirmā nosūtījusi informāciju. Būtu jālieto atbilstīgs rīcības kodekss.

D PIELIKUMS

STANDARTA VEIDLAPA INFORMĀCIJAS APMAIŅAI PAR GRUPĀM, KAS RADA TERORISMA DRAUDUS ⁽¹⁾

Valsts, kas sniedz informāciju

Pasākums

Pasākuma datums

Dati par grupu	Grupas nosaukums	
	Grupas izcelsme un mērķis	
	Īsa piezīme par līdzšinējām darbībām	
	Darbības veids	
	Piezīmes	

(1) Atgādinājums: šajā veidlapā iekļautā informācija ir konfidenciāla, un nebūtu jānodod trešām pusēm bez tās valsts piekrišanas, kas pirmā nosūtījusi informāciju. Būtu jālieto atbilstīgs rīcības kodekss.

E PIELIKUMS

ATSAUCES DOKUMENTI

- Konvenciju par Eiropas Policijas biroja izveidi (Eiropola konvencija) (OV C 316, 27.11.1995., 2. lpp.);
- Padomes Vienotā rīcība 97/339/TI (1997. gada 26. maijs) par sadarbību sabiedriskās kārtības un drošības jomā (OV L 147, 5.6.1997., 1. lpp.);
- Protokols, ar ko Šengenas *acquis* iekļauj Eiropas Savienības sistēmā (OV C 340, 10.11.1997., 93. lpp.);
- Nicas līgums, Deklarācija par Eiropadomes sanāksmju vietu (OV C 80, 10.3.2001., 85. lpp.);
- Padomes Lēmums 2001/264/EK (2001. gada 19. marts), ar ko pieņem Padomes drošības reglamentu (OV L 101, 11.4.2001., 1. lpp.);
- Padomes 2006. gada 4. decembra Rezolūcija par atjauninātu rokasgrāmatu, kurā ietverti ieteikumi policijas starptautiskai sadarbībai un pasākumiem, kas paredzēti vardarbības un nekārtību novēršanai un apkarošanai sakarā ar starptautiska mēroga futbola sacensībām, kurās iesaistīta vismaz viena dalībvalsts (OV C 322, 29.12.2006., 1. lpp.);
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.);
- Beļģijas Karalistes, Nīderlandes Karalistes un Luksemburgas Lielhercogistes 2004. gada 8. jūnija Līgums par policijas pārrobežu iesaistīšanos;
- Konvencija starp Beļģijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Nīderlandes Karalisti un Austrijas Republiku par pārrobežu sadarbības stiprināšanu, jo īpaši lai apkarotu terorismu, pārrobežu noziedzību un nelegālu migrāciju (Prīmes līgums) (Padomes dokuments ar numuru 16382/06);
- Konflikta pārvaldības rokasgrāmata (Padomes dokuments ar numuru 7047/01);
- Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju 2001. gada 13. jūlija Secinājumi par drošību Eiropadomes sanāksmēs un citos līdzīgos pasākumos (Padomes dokuments ar numuru 10916/01);
- KontROLSaraksts, kurā iekļauti iespējami pasākumi Eiropadomes sanāksmēs un citos līdzīgos pasākumos (Padomes dokuments ar numuru 11572/01);
- Stratēģiska informācija attiecībā uz Eiropadomes sanāksmēm un citiem līdzīgiem pasākumiem — Risku analīze (Padomes dokuments ar numuru 11694/01);
- Darba apakšgrupas EUCPN JAI 82 2001. gada 27. novembra secinājumi (Padomes dokuments ar numuru 14917/01);
- Starptautisku pasākumu, piemēram, Eiropadomes sanāksmju, drošības rokasgrāmata policijas iestādēm un dienestiem (Padomes dokuments ar numuru 12637/02);
- Drošība Eiropadomes sanāksmēs un citos līdzīgos pasākumos — starptautiskā sadarbība Lākenas Eiropadomē (Padomes dokuments ar numuru 9029/02);
- Drošības rokasgrāmata Eiropadomes sanāksmēm un citiem līdzīgiem pasākumiem (Padomes dokuments ar numuru 9069/02);
- Drošība Eiropadomes sanāksmēs (Padomes dokuments ar numuru 11836/02);
- Dalībvalstu sadarbības rokasgrāmata, lai izvairītos no terora aktiem Olimpisko spēļu un citu līdzīgu sporta pasākumu laikā (Padomes dokuments ar numuru 5744/04);
- Eiropas Savienības preterorisma stratēģija (Padomes dokuments ar numuru 14469/05);
- Eiropola atbalsts dalībvalstīm — Lielī starptautiski sporta pasākumi (Eiropola lieta ar numuru 2570-50rl).

PASTĀVĪGIE KONTAKTPUNKTI, KAS SAISTĪTI AR SABIEDRISKO DROŠĪBU

(Vienotās rīcības 97/339/TI 3. panta b) punkts).

Datu precizējumi būtu jāšūta pcwp@consilium.europa.eu

DV	Dienests	Adrese	Tālrunis	Fakss	E-pasts
BE	Federal Police PCN/DAO	Fritz Toussaint 47 B-1050 Brussels	(32-2) 642 63 80	(32-2) 646 49 40	dga-dao@skynet.be
	Ministry of the Interior, Crisis Centre	Hertogstraat 53 B-1000 Brussels	(32-2) 506 47 11	(32-2) 506 47 09	
BG	Directorate for International Operational Police Cooperation Ministry of the Interior		(359) 22 82 28 34	(359) 29 80 40 47	NCB@mvr.bg
CZ	Police Presidium of the Czech Republic International Police Co-operation Division	Strojnická 27 PO Box 62/MPS CZ-Praha 7	(420) 974 83 42 10	(420) 974 83 47 16	sirene@mvr.cz
DK	Danish National Police	Polititorvet 14 DK-1780 København V	(45) 33 14 88 88	(45) 33 32 27 71	NEC@politi.dk
DE	Bundeskriminalamt	Thaerstr. 11 D-65193 Wiesbaden	(49) 61 15 51 31 01	(49) 61 15 51 2141	@bka.bund.de
	Bundesministerium des Innern	Lagezentrum Alt-Moabit 101 D-10559 Berlin	(49) 301 86 81 10 77	(49) 301 86 81 2926	poststelle@bmi.bund.de
EE	Central Law Enforcement Police	Ädala 4E EE-10614 Tallinn	(372) 612 39 00	(372) 612 39 90	julgustuspolitsei@jp.pol.ee
EL	Ministry of Public Order International Police Cooperation Division	Kanellopoulou 4 GR-10177 Athens	(30) 210 69 77 56 23	(30) 21 06 92 40 06	registry@ipcd.gr
ES	Dirección general de la policía, Comisaría general de seguridad ciudadana, Centro nacional de coordinación	C/Francos Rodríguez 104 E-28039 Madrid	(34) 913 22 71 90	(34) 913 22 71 88	cgsc.cgeneral@policia.es
FR	Ministère de l'intérieur Direction Générale de la Police Nationale Cabinet «Ordre Public»	11 rue des Saussaies F-75008 Paris	(33) 140 07 22 84	(33) 140 07 64 99	

DV	Dienests	Adrese	Tālrunis	Fakss	E-pasts
IE	Office of Liaison and Protection Section, An Garda Síochána	Dublin 8 Ireland	(353) 16 66 28 42	(353) 16 66 17 33	gdalp@iol.ie
IT	Ministero dell'interno Dipartimento della Pubblica Sicurezza Ufficio Ordine Pubbico	Piazza del Viminale 1 I-00184 Roma	(39) 06 46 52 13 09 (39) 06 46 52 13 15	(39) 06 46 53 61 17	cnims@interno.it
CY	Ministry of Justice and Public Order Police Headquarters — European Union and International Police Cooperation Directorate — Operations Office of the Cyprus Police Head- quarters	CY-Nicosia, 1478	(357) 22 80 89 98 (24h) 357) 22 80 80 80 (24h)	(357) 22 30 51 15 (357) 22 80 86 05 (24h)	euipcd@police.gov.cy
			(357) 22 80 80 78 (357) 99 21 94 55	(357) 22 80 85 94	operations.office@police.gov.cy
LV	Operative Control Bureau of Public Security Department Central Public Order Police Department State Police	Brīvības iela 61 LV-1010 Rīga	(371) 707 54 30 (371) 707 53 10	(371) 727 63 80	armands.virsis@vp.gov.lv vpdd@vp.gov.lv
LT	Lithuanian Criminal Police Bureau International Liaison Office	Liepyno 7 LT-08105 Vilnius	(370-5) 271 99 00	(370-5) 271 99 24	office@ilnb.lt
LU	Direction Générale de la Police Grand-Ducale Direction des Opérations Centre d'Intervention National	L-2957 Luxembourg	(352) 49 97 23 46	(352) 49 97 23 98	cin@police.etat.lu
HU	International Law Enforcement Cooperation Centre National Police	Teve utca 4-6 H-1139 Budapest	(36-1) 443 55 57	(36-1) 443 58 15	intercom@orfk.police.hu
MT	Malta Police Force Police General Headquarters	M-Floriana	(356) 21 22 40 01 (356) 21 25 21 11	(356) 21 23 54 67 (356) 21 24 77 94	cmru.police@gov.mt
NL	Ministry of the Interior and Kingdom Relations, National Crisis Centre	PO Box 20011 2500 EA The Hague The Netherlands	(31) 704 26 50 00 (31) 704 26 51 51	(31) 703 61 44 64	ncc@crisis.minbzk.nl (24h) (NL/EN)

DV	Dienests	Adrese	Tālrunis	Fakss	E-pasts
AT	Federal Ministry of the Interior Directorate General for Public Safety Operations and Crisis Coordination Centre	Minoritenplatz 9 A-1014 Wien	(43) 15 31 2 6 32 00 (43) 15 31 2 6 37 70 (24h)	(43) 15 31 2 6 31 20 (24h) (43) 15 31 26 10 86 12 (e-fax, 24h)	ekc@bmi.gv.at (24h)
PL	General Headquarters of Police Crises Management and Anti Terrorism Bureau contact point concerning counter-terrorism Division on Combating Terrorist Acts Central Bureau of Investigation National Police Headquarters	ul. Puławska 148/150 PL-02-624 Warszawa	(48-22) 601 36 40 (48-66) 763 13 25 (48-22) 601 32 75	(48-22) 601 32 37 (48-22) 601 42 93	ncbwarsaw@policja.gov.pl counterterror@policja.gov.pl
PT	Ministério da Administração Interna Gabinete Coordenador de Segurança	Av. D. Carlos I- 7º P-1249-104 Lisboa	(351) 213 23 64 09	(351) 213 23 64 25	gsc@sg.mai.gov.pt
RO	International Police Cooperation Centre (IPCC) Operational Anti-Terrorist Coordination Centre (Romanian Information Service)	Calea 13 Septembrie 1-5 RO-Bucharest Bulevardul Libertatii 14-16 RO-Bucharest	(40) 213 16 07 32 (40) 214 02 35 98	(40) 213 12 36 00 (40) 213 45 10 66	ccpi@mai.gov.ro ipct@dcti.ro
SI	International Police Cooperation Sector in Criminal Police Directorate	Štefanova 2 SLO-1000 Ljubljana	(386) 14 72 47 80	(386) 12 51 75 16	interpol.ljubljana@policija.si
SK	Prezídium Policajného zboru Úrad medzinárodnej policajnej spolupráce	Pribinova 2 SK-812 72 Bratislava	(421) 961 05 64 50	(421) 961 05 64 59	spocumps@minv.sk
FI	Helsinki Police Department Operational Command Centre	Pasilanraito 13 FI-00240 Helsinki	(358-9) 189 40 02	(358-9) 189 28 21	johtokeskus@helsinki.poliisi.fi
SE	National Criminal Police, International Police Cooperation Division (IPO)	POB 12256 S-10226 Stockholm	(46) 84 01 37 00	(46) 86 51 42 03	ipo.rkp@polisen.se
UK	Home Office Public Order Unit Serious Organised Crime Agency International Crime	2 Marsham Street London SW1P 4DF POB 8000 London SE 11 5EN United Kingdom	(44) 20 70 35 35 09 (44) 20 70 35 18 10 (44) 20 73 28 81 15	 (44) 20 73 28 81 12	Christian.Papaleontiou@homeoffice. gsi.gov.uk David.Bohannan@homeoffice.gsi. gov.uk london@soca.x.gsi.gov.uk